

F tej našej záhradke

♩=176

F tej na - šej zá - hrad - ke trá - vič - ka ze - le - ná,

ža - - la ju má mi - lá ce - lá roz -

1. žia - le - ná

2. žia - le - ná.

2. [:Prišiel k nej Janíček, že ide rukovať:]
[:ona si začala slzičky utierať.:]

3. [:Janíčko, Janíčko, čo si to vykonal,:]
[:že si sa na vojnu tak mladý zverboval?:]

4. [:Ja som sa zverboval pre moju milenku,:]
[:že ma nevolala, keď hrali volenku.:]

5. [:Keď volenku hrali všetci tancovali:]
[:a ja som v kúte stál, na mňa sa dívali.:]

6. [:Volenka, volenka, ty nešťastný tanec,:]
[:ty si urobila našej lásky koniec.:]